

Arrest

nr. 148 480 van 24 juni 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 19 juli 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 6 juni 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 4 mei 2015.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juni 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 6 juni 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied (hierna: de Vreemdelingenwet), het verblijf, de vestiging en de

verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 22 juni 2012.

Uit een aanvulling van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij het Belgisch grondgebied op 5 februari 2013 vrijwillig heeft verlaten.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van huidig beroep vast, bij gebreke aan het vereiste wettelijke belang.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking van 28 april 2015 de grond werd meegedeeld waarop de wnd. voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. Voormelde beschikking luidt als volgt:

“De bestreden beslissing geeft duidelijk de juridische grondslag aan, en bevat een feitelijke motivering die evenredig is aan het gewicht van de genomen beslissing op basis van de elementen die op het moment van de bestreden beslissing in het dossier aanwezig waren. De bestreden beslissing werd formeel gemotiveerd. Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

Waar de verzoekende partij stelt dat ze wel een identiteitsdocument neergelegd heeft en dat de motivatie in de bestreden beslissing verkeerd is, wijst de Raad erop dat het betoog van de verzoekende partij voorbijgaat aan de concrete motieven van de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing wordt erkend dat de verzoekende partij een paspoort neergelegd heeft, maar er wordt tevens uitdrukkelijk uiteengezet waarom de verwerende partij dit paspoort niet aanvaard als een bewijs van de nationaliteit van de verzoekende partij. Deze concrete motieven van de bestreden beslissing worden geenszins door de verzoekende partij weerlegd.

Voorts citeert de verzoekende partij uit verschillende rapporten met betrekking tot de medische voorzieningen in Kosovo. De Raad benadrukt dat de aanvraag onontvankelijk werd verklaard omdat aan de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarden niet werd voldaan. Vooraleer onderzocht wordt of de verzoekende partij lijdt aan ziekte zoals omschreven in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, moeten de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarden voldaan zijn. In casu weerlegt de verzoekende partij voormelde motieven van de bestreden beslissing niet in concreto waardoor zij niet aannemelijk maakt dat de bestreden beslissing, die stelt dat zij niet voldoet aan de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarden, onterecht werd genomen. Bijgevolg kan de verzoekende partij ook niet dienstig verwijzen naar rapporten met betrekking tot de medische voorzieningen in Kosovo, daar in deze fase van het onderzoek de verwerende partij geen onderzoek diende te voeren naar het gegeven of de verzoekende partij lijdt aan ziekte zoals omschreven in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de materiële motiveringsplicht wordt op dit punt dan ook niet aangetoond.

Voorts laat de verzoekende partij na uiteenzetten waarom er in casu sprake van overmacht zou zijn. Bijgevolg is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

Het middel, zo al ontvankelijk, lijkt ongegrond.”

2.3. De verzoekende partij richt op 4 mei 2015 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in

voorkomend geval – de synthesesamenvatting, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 10 juni 2015 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter wijst erop dat de verzoekende partij het Belgisch grondgebied reeds vrijwillig heeft verlaten op 5 februari 2013, zodat de vraag zich opdringt of zij thans nog een belang kan doen gelden bij haar beroep daar een verblijfsmachtiging om medische reden luidens artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 enkel kan worden toegekend aan “[d]e in België verblijvende vreemdeling”. De verzoekende partij gedraagt zich naar de wijsheid. De verwerende partij stelt dat geen belang meer voorhanden is.”*

2.5. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 39/2, §2 van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (*RvS* 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekster bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

De bestreden beslissing betreft een beslissing waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard wordt.

De verzoekende partij heeft het grondgebied vrijwillig verlaten op 5 februari 2013. De Raad wijst erop dat artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk het volgende bepaalt: *“De in België verblijvende vreemdeling (...) kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.”* Een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet heeft slechts betrekking op de aanvrager die in België verblijft (*RvS* 21 december 2012, nr. 221.898). Aangezien de verzoekende partij niet meer in België verblijft, wordt ter terechtzitting gevraagd om het actueel belang toe te lichten dat de verzoekende partij nog heeft bij huidig beroep. De verzoekende partij stelt zich naar de wijsheid te gedragen. Bij gebrek aan enige concrete toelichting kan de Raad niet anders dan vaststellen dat de verzoekende partij geen blijk geeft van het vereiste belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing, zodat het beroep moet worden verworpen.

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend vijftien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. RYCKASEYS